

(Zephir) Primární důvod je, že foton jako deformace vakua přenáší část energie mezi částicema konečnou rychlostí, čili část energie částic vždycky putuje rozptýlená v prostoru. Tenhle fakt je konečkonců příčinou kolapsu vesmíru, protože částicím v důsledku vzájemných interakcí nepřetržitě chybí část energie, potřebná k vyrovnání jejich vzájemných gravitačních síly.

Obdobu lze nalézt v podvojném účetnictví v jehož rámci část hodnoty firmy putuje po fakturách, úrocích, odpisech zásob na skladě, změnách kursů valut, pod. částkách, který se řeší fiktivními finančními operacemi na konci účetního období. Jelikož nelze říct, zda úroky částky která právě putuje od jedné firmy ke druhé patří firmě A nebo firmě B, vždycky se přitom jistá část hodnoty "ztratí" zaokrouhlováním. Podobně to funguje na makroekonomické úrovni ažto směna hodnoty je dissipativní. Za všechno může čas, vymezený růstem entropie.

V důsledku toho je ekonomika přirozeně nestabilní stejně jako gravitačně vázaný systém a podobně jako vesmír inklinuje k tzv. inflaci.

.-.-.-

(Navrátil) Nejprve jsem si Zephirův názor na článek přečetl rychle, bez nasazení hlubšího přemýšlení a už už jsem chtěl chrlit tu svou síru. (protože mě nadzvedly hned úvodní první domyšlivá tři slova, kterými začal : „primární důvod je“, a za nimi : foton ... část „ukradené“ energie, která nepřetržitě chybí ... rozptýlení v prostoru ... vyrovnání gravitačních sil ... atd.)

Kdyby Zephir z toho nedělal bramboračku rychlým kupením-vázáním složitých jevů do „gulášbalíku“, tak by možná popsal důvod makrosvěta a zákony zachování mikrosvěta dobře.

Podle mě článek potažmo Feynman dobře naznačil, vystihl, že globální vesmír není symetrický, že není v rovnováze a tedy, že neplatí v něm zákony zachování. Já dodám, že neplatí principiálně. Jinak by nemohl vesmír prodělávat změny stavů. Principiálnost jevu, že vesmír je na maxiúrovni nelineární a na mikroúrovni lineární – což je onen zákon zachování – je v samotném úvodním zákoně pro tento vesmír, pro existenci takto se vyvíjejícího vesmíru : zákon střídání symetrií stavů s asymetriemi stavů ... čeho ? veličin, tj. vzájemných stavů dimenzí veličin. A domnívám se, že matematikové by uměli napsat vlnovou funkci tak aby ukázala střídání stavů lineárních s nelineárními ... a ukázala např., že gravitace je v „nějakém“ provedení-presentaci paraboly, parabola se rovná jedné ; a lineární mikrosvět, že je parabola se rovná parabole.

Já sám (bez přízně a pomoci) už velmi dlouho propaguji tento PRINCIP a vykládám ho barvitě v různých obměnách už mnoho let. Např. výklad

- o „horkém bramboru“ ;
- výklad o gravitační nelinearitě a linearitě interakcí v mikrosvětě na Planckových škálách velikostí ;
- výklad o relativitě měřítek ;
- výklad o tom, že $1 = 2$ pokud každou stranu rovnice zvětšíte o velkého sčítance, že $1 + 10^{5500} = 2 + 10^{5500}$ atd.
- ...což vede k mému popisu, že parabolu (nelineární) $1 = (2/c) \cdot (w/c)$ mohou rozšiřovat o (lineárního) činitel $(k \cdot w/c)^n$... a ten lineární člen lze (chytrými hlavami) napsat jako vlnovou funkci a já ten lineární člen umím už rozpracovat na stavy poměrů dimenzí veličin tak aby určité „konglomeráty“ dávaly „vzoreček“ vlnobalíčku pro jednotlivé elementární částice veškerého mikrosvěta.

Já sám stále navrhuji a zdůrazňuji *Princip střídání symetrií*, který on je příčinou (primární příčinou a prvním zákonem vesmíru) jevu-ději, realizačnímu procesu změn a vede k vlnové funkci (čeho ? ... co se může vlnit ? ... veličiny, respektive dimenze veličin délka a čas)

Podle mého názoru platí „filozofická rovnice“ pro „Všehomír“ tj.

„A“ (artefakt) x „P“ (princip-zákon) = Vesmír

Přičemž ten PRINCIP je sám „šalamounský“, neb stanoví střídání symetrií s asymetriemi stavů, což plodí realizace multiplikací a) jednak zmnožování artefaktů a b) jednak i zmnožování dalších zákonů (podzákonů a pravidel). Vesmír po Třeskovy navodil posloupnost změn stavů poté, kdy předchází stav rovnovážný-inertní-jednotkový (dimenzí veličin), $c = c$ v tom Třesku změnil na nerovnovážný-nejednotkový stav dimenze délkové vůči dimenzi časové, čímž „vyrobil“ $v < c$, a to byl impuls ke vzniku hmotových artefaktů = elementárních částic a zrod odvíjení času, což je ono nastoupení nejednotky intervalu časového k jednotce intervalu délkovému. Tak začal se vlnit časoprostor (vakuový) a vlnění

dosáhlo stavu „virtuálních částic“, pak došlo k „převlnění“ některé dimenze a rekrutuje se element – hmotový. Na posloupnosti vývoje přibývá „vlnobalíčků“ hmotových elementárních i neelementárních konglomerátů a přibývá na té vývojové posloupnosti sekundárně i počet nových zákonů-pravidel. Nejprve jsem si Zephirův názor na článek přečetl rychle, bez nasazení hlubšího přemýšlení a už už jsem chtěl chrlit tu svou síru. (protože mě nadzvedly hned úvodní první domyšlivá tři slova, kterými začal : „primární důvod je“, a za nimi : foton ... část „ukradené“ energie, která nepřetržitě chybí ... rozptýlení v prostoru ... vyrovnání gravitačních sil ... atd.)

Kdyby Zephir z toho nedělal bramboračku rychlým kupením-vázáním složitých jevů do „gulášbalíku“, tak by možná (podle mého názoru) popsal důvod makrosvěta a zákony zachování mikrosvěta dobře.

Podle mě článek, potažmo Feynman, dobře naznačil, vystihl, že globální vesmír není symetrický, že není v rovnováze a tedy, že neplatí v něm zákony zachování. Já dodám, že neplatí principiálně. Jinak by nemohl vesmír prodělávat změny stavů. Principiálnost jevu, že vesmír je na maxiúrovni nelineární a na mikroúrovni lineární – což je onen zákon zachování – je v samotném úvodním zákoně pro tento vesmír, pro existenci takto se vyvíjejícího vesmíru : zákon střídání symetrií stavů s asymetriemi stavů ...čeho ? veličin, tj. vzájemných stavů dimenzí veličin. A domnívám se, že matematikové by uměli napsat vlnovou funkci tak aby ukazovala střídání stavů lineárních s nelineárními ... a ukázala např., že gravitace je v „nějakém“ provedení-presentaci paraboly, parabola se rovná jedné ; a lineární mikrosvět, že je parabola se rovná parabole.

Já sám (bez přízně a pomoci) už velmi dlouho propaguji tento PRINCIP a vykládám ho barvitě v různých obměnách už mnoho let. Např. výklad

- a) o „horkém bramboru“ ;
- b) výklad o gravitační nelinearitě a linearitě interakcí v mikrosvětě na Planckových škálách velikostí ;
- c) výklad o relativitě měřítek ;
- d) výklad o boji s Ullmannem o tom, že se snaží nelinearitu v geometrodynamických gravitačních rovnicích linearizovat násilím, tím že udělá ke křivce derivece ...atd.
- e) výklad o tom, že $1 = 2$ pokud každou stranu rovnice zvětšíte o velkého sčítance, že $1 + 10^{5500} = 2 + 10^{5500}$ atd.
- f) ...což vede k mému popisu, že parabolu (nelineární) $1 = (2/c) \cdot (w/c)^n$ (lineárního) činitel ($k \cdot w/c$)ⁿ ...a ten lineární člen lze (chytrými hlavami) napsat jako vlnovou funkci a já ten lineární člen umím už rozpracovat na stavy poměrů dimenzí veličin tak aby určité „konglomeráty“ dávaly „vzoreček“ vlnobalíčku pro jednotlivé elementární částice veškerého mikrosvěta.

Já sám stále navrhuji a zdůrazňuji Princip střídání symetrií, který on je příčinou (primární příčinou a prvním zákonem vesmíru) jevu-ději, realizačnímu procesu změn a vede k vlnové funkci (čeho?... co se může vlnit ? ...veličiny, respektive dimenze veličin délka a čas)

Podle mého názoru platí „filozofická rovnice“ pro „Všehomír“ tj.

„A“ (artefakt) x „P“ (princip-zákon) = Vesmír

Příčemž ten PRINCIP je sám „šalamounský“, neb stanoví střídání symetrií s asymetriemi stavů, což plodí realizace multiplikací a) jednak zmnožování artefaktů a b) jednak i zmnožování dalších zákonů (podzákonů a pravidel). Vesmír po Třeskovy navodil posloupnost změn stavů poté, kdy předchozí stav rovnovážný-inertní-jednotkový (dimenzí veličin), $c = c$ v tom Třesku změnil na nerovnovážný-nejednotkový stav dimenze délkové vůči dimenzi časové, čímž „vyrobil“ $v < c$, a to byl impuls ke vzniku hmotových artefaktů = elementárních částic a zrod odvíjení času, což je ono nastoupení nejednotky intervalu časového k jednotce intervalu délkovému. Tak začal se vlnit časoprostor (vakuový) a vlnění dosáhlo stavu „virtuálních částic“, pak došlo k „převlnění“ některé dimenze a rekrutuje se element – hmotový. Na posloupnosti vývoje přibývá „vlnobalíčků“ hmotových elementárních i neelementárních konglomerátů a přibývá na té vývojové posloupnosti sekundárně i počet nových zákonů-pravidel.

.....

